VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2017. gada 14. decembrī*

Civildienests – Ierēdņi – Darbinieki – Atalgojums – EĀDD personāls, kas pilda pienākumus trešā valstī – Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pants – Piemaksas par dzīves apstākļiem ikgadējais novērtējums – Lēmums, ar kuru samazina piemaksu par dzīves apstākļiem Ganā no 25 % uz 20 % – Iebilde par prettiesiskumu

Lieta T-575/16

David Martinez De Prins, Eiropas Ārējās darbības dienesta ierēdnis, ar dzīvesvietu Akrā (Gana), un citi ierēdņi un darbinieki, kuru vārdi minēti pielikumā un kurus pārstāv *N. de Montigny* un *J.-N. Louis*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), ko pārstāv *S. Marquardt*, pārstāvis, kam palīdz *M. Troncoso Ferrer*, *F.-M. Hislaire* un *S. Moya Izquierdo*, advokāti,

atbildētājs,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt prasītāju paziņojumus par algu par 2015. gada martu, kā arī turpmākos paziņojumus par algu, ciktāl šajos paziņojumos piemēro EĀDD 2015. gada 23. februāra lēmumu, ar ko no 2015. gada 1. janvāra samazina piemaksu par dzīves apstākļiem, kuru izmaksā Eiropas Savienības personālam, kas nodarbināts Ganā.

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs D. Gracijs [*D. Gratsias*], tiesneši I. Labucka un I. Uljoa Rubio [*I. Ulloa Rubio*] (referents),

sekretāre: K. Lopesa Bankalari [*X. Lopez Bancalari*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 27. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu – redakcijā pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko groza Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus un Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (OV 2013, L 287, 15. lpp.), stāšanās spēkā, proti, redakcijā, kas piemērojama šajā tiesvedībā, – X pielikuma 1. pantā ir paredzēti īpaši noteikumi, kas piemērojami Eiropas Savienības ierēdņiem, kuri pilda pienākumus trešā valstī.

2 Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā ir precizēts:

"1. Piemaksu par dzīves apstākļiem nosaka kā procentuālo daļu no pamatsummas atkarībā no ierēdņa dienesta vietas. Pamatsumma ietver kopējo pamatalgu, kā arī ekspatriācijas pabalstu, apgādnieka pabalstu un apgādājamā bērna pabalstu, atņemot no tiem obligātos atskaitījumus, kas minēti Civildienesta noteikumos vai to izpildes noteikumos.

[..]

Nosakot piemaksu par dzīves apstākļiem, ņem vērā šādus rādītājus:

– sanitāros un ārstniecības apstākļus,

– drošību,

– klimatu,

katram no tiem [šiem trim rādītājiem] piemērojot koeficientu 1[,]

– nošķirtības pakāpi,

– citus vietējos apstākļus,

katram no tiem [šiem diviem rādītājiem] piemērojot koeficientu 0,5.

[..]

Iecēlējinstitūcija, saņemot Personāla komitejas atzinumu, katru gadu pārskata un vajadzības gadījumā koriģē piemaksu par dzīves apstākļiem katrā dienesta vietā.

[..]"

3 Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2013. gada 17. decembra lēmuma par Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā minēto piemaksu par dzīves apstākļiem un papildu pabalstiem (turpmāk tekstā – "2013. gada 17. decembra lēmums") 1. pantā ir noteikts šādi:

"Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. panta 1. punktā noteiktos rādītājus izvērtē [iecēlējinstitūcija], kas tostarp var balstīties uz informāciju, kuru sniegušas uzticamas starptautiskās privātās vai publiskās iestādes, dalībvalstis, kā arī Savienības pārstāvniecības un Savienības iestādes un organizācijas."

4 2013. gada 17. decembra lēmuma 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Saskaņā ar [Eiropas Ārējās darbības dienesta] Personāla komitejas un Komisijas atzinumu [iecēlējinstitūcija] katrā dienesta vietā nosaka piemaksas par dzīves apstākļiem procentuālo daļu, kas stājas spēkā katra gada 1. janvārī [..]."

5 2013. gada 17. decembra lēmuma 7. pants ir formulēts šādi:

"[Iecēlējinstitūcija] katrā dienesta vietā nosaka 2. pantā minēto procentuālo daļu, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju, kas minēta 1. pantā.

Nosakot piemaksu par dzīves apstākļiem, tostarp ņem vērā šādus rādītājus:

– sanitāros un ārstniecības apstākļus,

– drošību,

– klimatu,

– nošķirtības pakāpi,

– citus vietējos dzīves apstākļus.

Katram rādītājam [iecēlējinstitūcija] nosaka grūtību pakāpi, piešķirot attiecīgu punktu skaitu. Šo informāciju, kas izriet no galīgā vērtējuma, iekļauj salīdzinošajā tabulā, kura savukārt atspoguļo procentuālo daļu, kas piešķirta piemaksai par dzīves apstākļiem. Izmantotā metodoloģija ir aprakstīta pamatnostādnēs, kuras pieņēmis [Eiropas Ārējās darbības dienests], vienojoties ar Komisijas atbildīgajiem dienestiem, pēc konsultēšanās ar tehnisko grupu [piemaksas par dzīves apstākļiem jautājumos].

Tehniskā grupa [piemaksas par dzīves apstākļiem jautājumos] ir padomdevēja *ad hoc* grupa, kuras sastāvā, pirmkārt, ir [Eiropas Ārējās darbības dienesta] personāla pārstāvji un, otrkārt, Komisijas pārstāvji. Personāla pārstāvjus ieceļ attiecīgās iestādes Personāla komiteja. Tehniskā grupa [piemaksas par dzīves apstākļiem jautājumos] pēc [iecēlējinstitūcijas] pieprasījuma pieņem lēmumu ieteikumu veidā. Tās konsultācijas tostarp tiek lūgtas par lēmumiem, kas minēti 2. panta 1. un 3. punktā."

6 Ar EĀDD administratīvā ģenerāldirektora 2014. gada 3. decembra lēmumu tika noteiktas pamatnostādnes attiecībā uz piemaksas par dzīves apstākļiem noteikšanas metodoloģiju un atpūtas atvaļinājumu piešķiršanu (turpmāk tekstā – "pamatnostādnes"). Šis uz 2013. gada 17. decembra lēmuma pamata pieņemtais lēmums stājās spēkā 2015. gada 1. janvārī.

7 Rādītāji, kas tika ņemti vērā, lai noteiktu piemaksu par dzīves apstākļiem (turpmāk tekstā – "PDA") 2013. gada 17. decembra lēmumā, tika pārņemti un piemēroti pamatnostādnēs. Konkrētāk, pamatnostādņu 1. pantā ir noteikts:

"1. Nosakot [PDA] procentuālo daļu dažādās dienesta vietās, [iecēlējinstitūcija] ņem vērā šādus rādītājus:

– sanitāros un ārstniecības apstākļus,

– drošību,

– klimatu,

– nošķirtības pakāpi,

– citus vietējos dzīves apstākļus.

2. Katrs parametrs ir jāizvērtē, un tam piešķir šādu punktu skaitu:

– 1, ja dzīves apstākļi ir līdzvērtīgi apstākļiem Eiropas Savienībā,

– 2, ja dzīves apstākļi ir grūtāki nekā apstākļi Eiropas Savienībā,

– 3, ja dzīves apstākļi ir grūti salīdzinājumā ar apstākļiem Eiropas Savienībā,

– 4, ja dzīves apstākļi ir ļoti grūti salīdzinājumā ar apstākļiem Eiropas Savienībā,

– 5, ja dzīves apstākļi ir ārkārtīgi grūti salīdzinājumā ar apstākļiem Eiropas Savienībā.

[..]"

8 Pamatnostādņu 2. pantā ir noteikts:

"1. Sanitārie un ārstniecības apstākļi

Punktu skaitu rādītājam "sanitārie un ārstniecības apstākļi" nosaka, pamatojoties uz salīdzinošo "sanitāro apliecību", ko izstrādājusi "*International SOS*", un, attiecīgā gadījumā, [pamatojoties uz] citu informāciju, ko sniegušas uzticamas starptautiskas publiskas vai privātas iestādes.

2. Drošība

Punktu skaitu rādītājam "drošība" nosaka, pamatojoties uz datu bāzi "Country Threat Assesment" (*CTA*), ko pārvalda iestāžu drošības dienesti, un, attiecīgā gadījumā, [pamatojoties uz] citu informāciju, ko sniegušas uzticamas starptautiskas publiskas vai privātas iestādes.

3. Klimats

Punktu skaitu rādītājam "klimats" nosaka, pamatojoties uz Pasaules Meteoroloģijas organizācijas sniegto informāciju, un, attiecīgā gadījumā, [pamatojoties uz] citu informāciju, ko sniegušas uzticamas starptautiskas publiskas vai privātas iestādes.

4. Nošķirtības pakāpe

Punktu skaitu rādītājam "nošķirtības pakāpe" nosaka, pamatojoties uz informāciju, ko sniegušas pārstāvniecības, atbildot uz anketas jautājumiem, un, attiecīgā gadījumā, [pamatojoties uz] citu informāciju, ko sniegušas uzticamas starptautiskas publiskas vai privātas iestādes.

5. Citi vietējie dzīves apstākļi

Punktu skaitu rādītājam "citi vietējie dzīves apstākļi" nosaka, pamatojoties uz informāciju, ko sniegušas pārstāvniecības, atbildot uz anketas jautājumiem, un, attiecīgā gadījumā, [pamatojoties uz] citu informāciju, ko sniegušas uzticamas starptautiskas publiskas vai privātas iestādes."

9 Pamatnostādņu 3. pantā ir noteikts:

"Valsts novērtēšanu veic trīs posmos:

1. Katras valsts pirmais novērtējums administratīvajā līmenī (MDR.C6, MDR.B1 un DEVCO.R4).

2. Starpposma novērtēšana – pirmā novērtējuma pārbaude, lai pārliecinātos par reģionālo saskaņotību un veiktu salīdzinājumu ar līdzīgām valstīm (MDR.C6 un DEVCO.R4 ar [Eiropas Ārējās darbības dienesta] dienestiem un Komisijas ģeogrāfiskajiem dienestiem).

3. Galīgais novērtējums un salīdzinājums ar dalībvalstu sniegtajiem datiem, konsultējoties ar *EUDEL* delegāciju rīkotājkomiteju.

1. posms – pirmais novērtējums.

Administratīvie dienesti sākotnēji novērtē katru rādītāju, piešķirot punktus no 1 līdz 5 saskaņā ar 2. pantā aprakstīto sistēmu. Rezultātus ieraksta salīdzinošajā tabulā un veic ietekmes uz budžetu novērtējumu.

2. posms – reģionālās saskaņotības un salīdzinājuma ar līdzīgām valstīm novērtējuma pārbaude.

Reģionālajā novērtējumā ņem vērā līdzīgas un atšķirīgas reģionālas iezīmes, nošķirtības faktorus vai vietējos apstākļus, kas ir salīdzināmi reģionā. Ģeogrāfiskie dienesti izvērtē, vai 1. posmā iegūtie rezultāti šķiet atbilstīgi no reģionāla viedokļa. Šajā procedūras posmā līdzīgā veidā pārbauda salīdzināmo valstu rezultātus (kas ir salīdzināmas attīstības līmenī, jaunietekmes valstis, ESAO valstis, mazās teritorijas vai salas).

Otrā posma beigās sagatavo ziņojumu, tostarp saņemto atzinumu kopsavilkumu un ietekmes uz budžetu novērtējumu.

3. posms – galīgais novērtējums

Veicot galīgo novērtējumu, *EUDEL* delegāciju valdes rīcībā ir 1. un 2. posmā iegūtie starprezultāti. Šajā procedūras posmā *EUDEL* veic salīdzinošo analīzi un sagatavo galīgo novērtējumu [..].

Galīgajā novērtējumā koriģē punktu skaitu. Galīgajā ziņojumā iekļauj procedūras aprakstu un secinājumus, tostarp, koriģētā punktu skaita pamatojumu un ietekmes uz budžetu novērtējumu."

10 Pamatnostādņu 4. pantā ir noteikts:

"Saskaņā ar Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2013. gada 17. decembra Lēmuma HR DEC(2013) 013 par piemaksu par dzīves apstākļiem un papildu pabalstiem 7. pantu ir jākonsultējas ar [PDA] tehnisko grupu.

Katrā dienesta vietā piemērojamo [PDA] nosaka [iecēlējinstitūcija]."

Tiesvedības rašanās fakti

11 Prasītāji, *David Martinez De Prins* un citi lietas dalībnieki, kuru vārdi minēti pielikumā, ir ierēdņi vai darbinieki, kas pilda savus pienākumus Eiropas Savienības delegācijā Ganā (turpmāk tekstā – "delegācija Ganā").

12 2015. gada 23. februārī Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) galvenais izpilddirektors saskaņā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantu pieņēma lēmumu, ar ko pārskata PDA apmēru, kura maksājama darbiniekiem, kas pilda pienākumus trešā valstī (turpmāk tekstā – "2015. gada 23. februāra lēmums"). Ar šo lēmumu Savienības personālam, kas pilda savus pienākumus delegācijā Ganā, PDA likme tika samazināta no 25 % uz 20 % no pamatsummas.

13 EĀDD 2015. gada 23. februāra lēmumu pirmo reizi piemēroja, sagatavojot 2015. gada marta paziņojumu par prasītāju algu, tostarp tas piemēroja samazināto PDA par 2015. gada janvāri un februāri ar atpakaļejošu spēku.

14 Prasītāji saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iecēlējinstitūcijai vai institūcijai, kas pilnvarota noslēgt darba līgumus (turpmāk tekstā – "IPNL"), 2015. gada 21. maijā iesniedza sūdzību par 2015. gada 23. februāra lēmumu, kā tas tika īstenots 2015. marta paziņojumos par viņu algu.

15 Ar 2015. gada 15. septembra lēmumu iecēlējinstitūcija un IPNL šo sūdzību noraidīja.

16 Prasītāji apgalvo, ka viņi iepazinās ar 2015. gada 15. septembra lēmumu tikai 2015. gada 17. decembrī, pret ko EĀDD neiebilst.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

17 Ar prasības pieteikumu, kas Eiropas Savienības Civildienesta tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 28. decembrī, prasītāji cēla šo prasību. Lieta tika reģistrēta ar numuru F-153/15.

18 2016. gada 23. martā EĀDD iesniedza Civildienesta tiesas kancelejā iebildumu rakstu.

19 Piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2016/1192 (2016. gada 6. jūlijs) par to, lai Vispārējai tiesai nodotu kompetenci pirmajā instancē izskatīt domstarpības starp Eiropas Savienību un tās darbiniekiem (OV 2016, L 200, 137. lpp.), 3. pantu, šī lieta tika nodota Vispārējai tiesai tādā stāvoklī, kādā tā bija 2016. gada 31. augustā. Lieta tika reģistrēta ar numuru T-575/16.

20 Ar 2017. gada 22. marta Vispārējās tiesas kancelejas vēstuli EĀDD tika aicināts atbildēt uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, kas tika pieņemti saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 89. panta 3. punkta a) un d) apakšpunktu un 90. panta 1. punktu. Tas atbildēja uz Vispārējās tiesas šai sakarā uzdoto jautājumu un noteiktajā termiņā iesniedza pieprasītos dokumentus.

21 Lietas dalībnieku mutvārdu apsvērumi tika uzklausīti 2017. gada 27. aprīļa tiesas sēdē.

22 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– konstatēt, ka 2015. gada 23. februāra lēmums nav piemērojams, ciktāl ar to Eiropas Savienības personālam, kas pilda savus pienākumus delegācijā Ganā, PDA tika samazināta no 2015. gada 1. janvāra;

– atcelt 2015. gada marta paziņojumus par viņu algu, kā arī visus nākamos paziņojumus par algu, ciktāl tajos ir piemērots 2015. gada 23. februāra lēmums;

– piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 EĀDD prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt kā nepamatotu;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Ar 2017. gada 19. maija rīkojumu Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētājs nolēma atsākt mutvārdu procesu un, īstenojot procesa organizatorisko pasākumu, aicināja EĀDD iesniegt konkrētus dokumentus. EĀDD uz šo Vispārējās tiesas lūgumu atbildēja noteiktajā termiņā un iesniedza pieprasītos dokumentus.

Juridiskais pamatojums

Par strīda priekšmetu

25 Ar savu pirmo prasījumu prasītāji lūdz Vispārējai tiesai "konstatēt, ka 2015. gada 23. februāra lēmums nav piemērojams, ciktāl ar to Eiropas Savienības personālam, kas pilda pienākumus delegācijā Ganā, PDA tika samazināta no 2015. gada 1. janvāra".

26 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 277. pantā ir nostiprināts vispārējs princips, ar kuru ikvienam lietas dalībniekam ir nodrošinātas tiesības – lai panāktu tiesību akta, par kuru tas var celt prasību, atcelšanu – ar blakus prasību apstrīdēt tāda Savienības iestāžu iepriekš pieņemta tiesību akta spēkā esamību, kas ir apstrīdētā tiesību akta juridiskais pamats, ja šim lietas dalībniekam nav bijis tiesību atbilstoši LESD 263. pantam celt tiešu prasību pret šādu aktu, kurš tam ir radījis sekas, bet kura atcelšanu tas nav bijis tiesīgs lūgt. Tomēr LESD 277. pantā paredzētā iespēja lūgt par nepiemērojamu atzīt regulu vai vispārpiemērojamu aktu, kas ir apstrīdētā īstenošanas akta juridiskais pamats, nav uzskatāma par autonomām tiesībām celt prasību, un tās var īstenot tikai pastarpināti. Ja nepastāv tiesības celt prasību pamatlietā, uz šo LESD 277. pantu nevar atsaukties (skat. spriedumu, 2016. gada 27. oktobris, ECB/*Cerafogli*, T-787/14 P, EU:T:2016:633, 42. un 43. punkts un tajos minētā judikatūra).

27 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka savu prasījumu otrajā daļā prasītāji lūdz atcelt 2015. gada marta paziņojumus par viņu algu, kā arī visus nākamos paziņojumus par algu, ciktāl tajos ir piemērots 2015. gada 23. februāra lēmums. Turklāt prasības pamati ir par šī pēdējā minētā lēmuma prettiesiskumu. Tādējādi, kā tiesas sēdē apstiprināja prasītāji, ir jāuzskata, ka to pirmais prasījums ir iebilde par 2015. gada 23. februāra lēmuma, kas ir vispārpiemērojams akts, prettiesiskumu LESD 277. panta izpratnē, ko pamato to prasījumu otrā daļa par individuālo lēmumu, ar kuriem tiek piemērots minētais akts, atcelšanu.

28 Tomēr saskaņā ar judikatūru šī iebilde par prettiesiskumu ir pieņemama tikai tad, ja prasītājiem ir tiesības lūgt šo individuālo lēmumu atcelšanu, kas turpinājumā ir jāpārbauda.

29 Ar prasījumu otro daļu prasītāji lūdz Vispārējai tiesai atcelt 2015. gada marta paziņojumus par viņu algu, kā arī visus nākamos paziņojumus par algu, ciktāl tajos ir piemērots 2015. gada 23. februāra lēmums.

30 Šajā ziņā jāatgādina, ka nelabvēlīga akta esamība Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta un 91. panta 1. punkta izpratnē ir obligāts nosacījums jebkuras prasības, ko ierēdņi vai pensionējušies ierēdņi cēluši pret iestādi, kurā viņi strādā, pieņemamībai. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tikai pasākumi, kas tieši un tūlītēji rada obligātas tiesiskās sekas, kuras var skart prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli, ir akti, par kuru atcelšanu var celt prasību, un vispirms atbilstoši Civildienesta noteikumu 91. pantā prasītajam ir jāiesniedz sūdzība (spriedumi, 1989. gada 14. februāris, *Bossi*/Komisija, 346/87, EU:C:1989:59, 23. punkts; 2008. gada 18. septembris, *Angé Serrano* u.c./Parlaments, T-47/05, EU:T:2008:384, 61. punkts, un 2015. gada 16. jūlijs, *EJ* u.c./Komisija, F-112/14, EU:F:2015:90, 40. punkts).

31 Tādi paziņojumi par algu, kādi tiek apstrīdēti izskatāmajā lietā, paši par sevi var būt nelabvēlīgi akti un par tiem var iesniegt sūdzību un, iespējams, celt prasību (rīkojumi, 2014. gada 20. marts, *Michel* /Komisija, F-44/13, EU:F:2014:40, 49. punkts, un 2015. gada 23. aprīlis, *Bensai*/Komisija, F-131/14, EU:F:2015:34, 34. punkts).

32 Tā tas ir gadījumā, ja lēmums ar pilnībā mantisku priekšmetu tā būtības dēļ var tikt atspoguļots paziņojumā par algu vai pensiju. Šajā gadījumā no brīža, kad tiek sniegts ikmēneša paziņojums par algu vai pensiju, sākas Civildienesta noteikumu attiecīgi 90. panta 2. punktā un 91. panta 3. punktā paredzētais termiņa tecējums sūdzības iesniegšanai un prasības par administratīvo lēmumu celšanai, ja no minētā paziņojuma skaidri un pirmo reizi izriet šī lēmuma esamība un piemērošanas joma (skat. spriedumu, 2016. gada 5. februāris, *Barnett* un *Mogensen*/Komisija, F-56/15, EU:F:2016:11, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 It īpaši tā tas ir gadījumos, ja tiesībām, kas tika aizskartas, piemēram, vispārpiemērojamā aktā veikto grozījumu dēļ, būtībā vai pilnībā ir mantisks raksturs. Šajā gadījumā maksājuma atcelšana vai tā apmēra samazināšana, kas izriet no paziņojuma par algu vai pensiju, kurš tika izdots pēc šī grozījuma, var izrietēt vienīgi no attiecīgā dienesta lēmuma piemērot attiecīgo vispārpiemērojamo aktu konkrētam ierēdnim vai pensionētam darbiniekam (spriedums, 2008. gada 23. aprīlis, *Pickering*/Komisija, F-103/05, EU:F:2008:45, 74. punkts; skat. arī spriedumu, 2016. gada 5. februāris, *Barnett* un *Mogensen* /Komisija, F-56/15, EU:F:2016:11, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Tomēr paziņojumam par algu vai par pensiju, ņemot vērā tā raksturu un mērķi, nepiemīt nelabvēlīgam aktam raksturīgas īpašības, ja ar to vienīgi tiek naudas izteiksmē izteikts agrākos tiesiskos lēmumos jautājumā par ierēdņa vai pensionētā darbinieka administratīvo stāvokli nolemtais (spriedums, 2008. gada 23. aprīlis, *Pickering*/Komisija, F-103/05, EU:F:2008:45, 72. punkts), vai, citiem vārdiem, ja tas tikai apstiprina šos agrākos administratīvos lēmumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 4. septembris, *Lafili*/Komisija, F-22/07, EU:F:2008:104, 33. punkts).

35 It īpaši, lai arī saskaņā ar šī sprieduma 32. un 33. punktā atgādināto judikatūru paziņojums par algu, kurā skaidri un pirmo reizi tiek atspoguļots lēmums, kam ir tikai mantisks raksturs, ir apstrīdams akts, nākamie paziņojumi par algu ir akti, kas tikai apstiprina minēto lēmumu, un par tiem nevar celt prasību tos atcelt (skat. spriedumu, 2007. gada 11. decembris, *Sack*/Komisija, T-66/05, EU:T:2007:370, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Izskatāmajā lietā Vispārējā tiesā ir celta prasība par paziņojumu par prasītāju algu, kas izdoti, sākot no 2015. gada marta, tiesiskumu, apstrīdot nevis tos pašus par sevi, bet to, ka tajos ir atspoguļots iecēlējinstitūcijas un IPNL lēmums no 2015. gada 1. janvāra piemērot viņiem 2015. gada 23. februāra lēmumā, kas ir vispārpiemērojams akts, noteikto jauno PDA likmi Eiropas Savienības personālam, kas pilda savus pienākumus delegācijā Ganā.

37 Šajos apstākļos prasījumu otrā daļa, kas būtībā attiecas uz iecēlējinstitūcijas un IPNL lēmuma – piemērot viņiem 2015. gada 23. februāra lēmumā noteikto jauno PDA likmi –, kas ir atspoguļots 2015. gada marta paziņojumos par prasītāju algu, atcelšanu, ir jāatzīst par pieņemamu, atgādinot, ka apstāklim, ka attiecīgā iestāde tikai piemēro spēkā esošos vispārpiemērojamus noteikumus, šajā ziņā nav nozīmes (spriedums, 1985. gada 4. jūlijs, *Agostini* u.c./Komisija, 233/83, EU:C:1985:291, 13. punkts). Savukārt prasītāji nevar lūgt atcelt nākamos paziņojumus par algu, kas katrā ziņā ir tikai [agrāku aktu] apstiprinoši akti.

38 Tādējādi iebilde par 2015. gada 23. februāra lēmuma prettiesiskumu, kas iesniegta saistībā ar prasījumu pirmo daļu, arī ir jāatzīst par pieņemamu.

Par lietas būtību

39 Prasītāji attiecībā uz 2015. gada 23. februāra lēmuma prettiesiskumu būtībā izvirza piecus pamatus. Pirmais ir balstīts uz procesuālu noteikumu pārkāpumu, otrais – uz kļūdu tiesību piemērošanā, trešais – atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpumu, ceturtais – kļūdu vērtējumā un piektais – pamatojuma nesniegšanu.

40 Lai pamatotu pirmo pamatu, prasītāji atsaucas uz 2015. gada 23. februāra lēmuma prettiesiskumu, ciktāl tajā ir pieļauts pārkāpums, neievērojot pamatnostādnēs paredzēto PDA noteikšanas procedūru. Viņi apgalvo, ka minētā procedūra nenorisinājās saskaņā ar pamatnostādnēm, ciktāl, pirmkārt, nenotika nekādas konsultācijas, lai novērstu trūkumu, atjauninot novecojušu novērtējumu, un, otrkārt, konsultēšanās ar EĀDD tehnisko grupu (turpmāk tekstā – "tehniskā grupa") nenotika pienācīgā veidā. Turklāt tiesas sēdē viņi precizēja, ka, ciktāl konsultācijas ar delegāciju vadītājiem reģionālajā līmenī nenotika, šīs procedūras otrais posms nenotika pareizi, tādējādi procedūrā kopumā bija pieļauts pārkāpums.

41 EĀDD apstrīd prasītāju argumentus.

42 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka pamatnostādņu 3. un 4. pantā attiecībā uz PDA noteikšanas procedūru ir paredzēti noteikumi, no kuru īstenošanas ir atkarīgs šajā procedūrā pieņemtā lēmuma tiesiskums.

43 Proti, saskaņā ar pamatnostādņu 3. pantu PDA noteikšanas procedūra tiek organizēta trīs posmos. Pirmajā posmā tiek veikts katras dienesta vietas novērtējums valsts līmenī. Otrajā posmā tiek veikts salīdzinājums reģionālajā līmenī, lai nodrošinātu saskaņotību starp dažādām dienesta vietām, un šī posma noslēgumā tiek sagatavots ziņojums. Trešajā posmā tiek veikts vispārējs salīdzinājums, ņemot vērā pirmajā un otrajā posmā iegūtos rezultātus, kas ļauj koriģēt punktu skaitu, un šī posma beigās tiek izstrādāts galīgais ziņojums, kurā ir iekļauts procedūru apraksts un secinājumi, tostarp koriģētā punktu skaita pamatojums un ietekmes uz budžetu novērtējums.

44 Turklāt pamatnostādņu 4. pantā ir paredzēts, ja jānotiek konsultācijai ar tehnisko grupu un ka pēc iecēlējinstitūcijas pieprasījuma tā pauž savu viedokli ieteikuma formā.

45 Otrkārt, saskaņā ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantu PDA novērtē katru gadu un attiecīgā gadījumā to var pārskatīt tikai pēc EĀDD Personāla komitejas (turpmāk tekstā – "Personāla komiteja") atzinuma.

46 Tādējādi, ņemot vērā Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantu un pamatnostādņu 3. un 4. pantu, šajā lietā ir jāpārbauda, vai PDA noteikšanas procedūra pirms 2015. gada 23. februāra lēmuma pieņemšanas bija pareiza.

47 Vispirms ir jāpārbauda, vai tika ievērota pamatnostādnēs paredzētā PDA noteikšanas procedūra trīs posmos. Šajā ziņā Vispārējā tiesa, veicot procesa organizatorisko pasākumu, tostarp aicināja EĀDD iesniegt pēc PDA noteikšanas procedūras otrā un trešā posma pabeigšanas sagatavotos ziņojumus. EĀDD, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu, iesniedza trīs tabulas, kurās ir norādīts katram rādītājam piešķirto punktu skaits atkarībā no grūtību pakāpes, kā arī galīgo rezultātu, kas atspoguļo katrā no trim šīs procedūras posmiem katrai dienesta vietai piešķirto PDA likmi.

48 Ņemot vērā lietas materiālus un EĀDD sniegtās atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, ir jākonstatē, ka PDA noteikšanas procedūras otrais un trešais posms nebija pilnībā ievērots. Proti, pirmkārt, lai arī pamatnostādņu 3. pantā ir paredzēts, ka minētās procedūras otrajā posmā reģionālais vērtējums ir jāveic, ņemot vērā līdzīgās un atšķirīgas reģionālās iezīmes, EĀDD iesniegtajā tabulā, kas ir vienkārša tabula bez papildu paskaidrojumiem, nevar konstatēt, ka attiecībā uz katru dienesta vietu

iegūtie rezultāti faktiski tika salīdzināti ar citiem līdzīgiem rezultātiem, lai nodrošinātu konkrētu reģionālo saskaņotību. Turklāt, lai arī minētajā pantā ir noteikta prasība sagatavot secinājumu ziņojumu un saņemto viedokļu kopsavilkumu, tie netika iesniegti.

49 Turklāt tiesas sēdē EĀDD atzina, ka PDA noteikšanas procedūras otrajā posmā konsultācijas ar visiem delegāciju vadītājiem reģionālajā līmenī Rietumāfrikā un Eiropā nenotika.

50 Otrkārt, attiecībā uz PDA noteikšanas procedūras trešo posmu, lai arī pamatnostādņu 3. pantā ir paredzēts, ka šī posma beigās ir jāsagatavo galīgais ziņojums, iekļaujot veikto procedūru aprakstu, kā arī tajā izdarītos secinājumus, tostarp punktu skaita, uz kuriem attiecās grozījumi, pamatojumu, šāds galīgais ziņojums netika iesniegts, jo EĀDD iesniedza tikai tabulu, kurā nav nedz procedūru apraksta, nedz secinājumu, kuros norādīts pamatojums attiecībā uz koriģēto punktu skaitu. Tādējādi nav iespējams pārbaudīt, vai šajā posmā tika ievērotas minētajā pantā noteiktās prasības.

51 Bez tam, iztaujāts tiesas sēdē, EĀDD arī atzina, ka tas nevarēja nodrošināt, lai ziņojumi, kas bija jāpieņem PDA noteikšanas procedūras otrā un trešā posma beigās, būtu bijuši sagatavoti.

52 Turpinājumā ir jāpārbauda termiņš, kādā dokumenti tika nosūtīti tehniskajai grupai. Šajā ziņā prasītāji apgalvo, ka, ņemot vērā administrācijas praksi nosūtīt pamatojuma dokumentus tikai divas dienas pirms tehniskās grupas sanāksmes, konsultāciju ar tehnisko grupu mehānisms ir bijis neefektīvs, tāpēc neesot iespējams novērtēt visu nepieciešamo informāciju par 120 dienesta vietām. Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai arī pamatnostādņu 4. pantā ir paredzēts, ka tehniskā grupa sniedz konsultācijas par pamatojuma dokumentiem, nedz pamatnostādnēs, nedz 2013. gada 17. februāra lēmumā nav nekādas formālas prasības, ar ko nosaka minimālo termiņu šo dokumentu nosūtīšanai. Tomēr šādas prasības neesamība neatbrīvo EĀDD no pienākuma savu pilnvaru ietvaros rīkoties ar nepieciešamo rūpību, lai šie dokumenti tiktu nosūtīti tehniskajai grupai pietiekami laicīgi, lai pirms sava atzinuma sniegšanas tā varētu veikt šo dokumentu pilnīgu pārbaudi, jo šie dokumenti attiecas uz 120 dienesta vietām. Tomēr no lietas materiāliem izriet, ka PDA noteikšanas procedūras trešais posms tika pabeigts tikai 2015. gada 21. janvārī, ka dokumenti tehniskajai grupai tika nosūtīti 2015. gada 23. janvārī un ka tā sniedza savu atzinumu 2015. gada 26. janvārī. Šis termiņš ir nepietiekams, lai varētu uzskatīt, ka konsultēšanās ar minēto grupu ir notikusi pienācīgi. Turklāt, ciktāl EĀDD nav iesniegusi ziņojumus, kas ir jāpieņem pēc minētās procedūras otrā un trešā posma pabeigšanas, ir jāsecina, ka šī grupa nebija saņēmusi visus attiecīgos dokumentus, lai sniegtu savu atzinumu.

53 Turklāt no Personāla komitejas 2015. gada 19. februāra vēstules EĀDD personāla direktoram izriet, ka minētā komiteja sniedza pozitīvu atzinumu par 2015. gada 23. februāra lēmumu, izņemot divas piezīmes. Savā pirmajā piezīmē šī komiteja norāda, ka apspriešanās ar Rietumāfrikas un Eiropas delegāciju vadītājiem nav notikusi, un tieši lūdz, lai novērtējums attiecībā uz delegāciju Ganā tiktu atzīts par novērojamu. Otrajā piezīmē šī pati komiteja uzsver, ka, konsultējoties ar tehnisko grupu, ir jānodrošina, ka grupas locekļi saņem dokumentus vismaz desmit dienas pirms sanāksmes dienas, lai varētu to pareizi izvērtēt.

54 Visbeidzot prasītāji norāda, ka nenotika nekāda apspriešanās, lai labotu novecojuša vērtējuma trūkumus un to atjauninātu. Šajā ziņā ir jānorāda, ka pamatnostādņu 2. pantā ir noteikts, ka "nošķirtības pakāpes" un "citu vietējās dzīves apstākļu" rādītāji ir jānosaka, ņemot vērā delegāciju sniegto informāciju, atbildot uz anketas jautājumiem. Šajā lietā EĀDD, lai noteiktu šiem diviem rādītājiem piešķiramo punktu skaitu attiecībā uz delegāciju Ganā, ir balstījies uz 2014. gada jūlijā veikto novērtējumu. Taču, tā kā pamatnostādnes par jaunu PDA noteikšanas metodoloģiju tika pieņemtas 2014. gada decembrī jeb sešus mēnešus pēc tam, kad attiecībā uz minēto delegāciju tika veikts novērtējums, un tā kā ar šo pēdējo minēto netika organizēta jauna apspriešanās, lai novērstu šo trūkumu, nevar izslēgt, ka pienācīga apspriešanās būtu ļāvusi pārbaudīt vērtējuma kritērijus un nodrošinājusi spēju veikt novērtējumu, kas labāk atbilst vietējai realitātei un pamatnostādnēm.

55 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāji var pamatoti apgalvot, ka pamatnostādnēs paredzētā PDA noteikšanas procedūra izskatāmajā lietā netika ievērota pareizi.

56 Lai procesuālo noteikumu pārkāpums izskatāmajā lietā varētu pamatot paziņojumu par prasītāju algu, kas sagatavoti laikā no 2015. gada marta līdz 2015. gada 28. decembrim, atcelšanu, ciktāl tajos ir piemērotas jaunās PDA likmes, kuras tika noteiktas ar 2015. gada 23. februāra lēmumu, vēl ir jāpierāda, ka, ja šī pārkāpuma nebūtu, minētajam lēmumam varētu būt cits saturs un ka tādējādi šajos paziņojumos par algu pašos par sevi varētu tikt piemērota cita PDA likme (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2000. gada 13. jūlijs, *Hendrickx*/*Cedefop*, T-87/99, EU:T:2000:191, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

57 Tātad par šādu procesuālu pārkāpumu varētu sodīt ar apstrīdētā lēmuma atcelšanu tikai tad, ja tiktu pierādīts, ka šis pārkāpums varēja ietekmēt lēmuma saturu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1980. gada 29. oktobris, *van Landewyck* u.c./Komisija, no 209/78 līdz 215/78 un 218/78, nav publicēts, EU:C:1980:248, 47. punkts, un 1999. gada 9. marts, *Hubert*/Komisija, T-212/97, EU:T:1999:39, 53. punkts). Tā tas ir izskatāmajā lietā, jo nevar izslēgt, ka pienācīga apspriešanās būtu varējusi ietekmēt 2015. gada 23. februāra lēmuma saturu. Turklāt nevar izslēgt arī to, ka ziņojumu neesamība pēc PDA noteikšanas procedūras otrā un trešā posma pabeigšanas varēja kaitēt prasītāju interesēm un tādējādi attiecībā uz viņiem netika ievērota procedūra, ja bez šiem pārkāpumiem procedūras norisē 2015. gada 23. februāra lēmuma saturs varētu būt citāds.

58 Proti, ir jānorāda, ka PDA pārskatīšana un, attiecīgā gadījumā, koriģēšana norisinās katru gadu attiecībā uz visām dienesta vietām, lai ņemtu vērā apstākļu maiņu. Šajā novērtējumā iekļauj dzīves apstākļu analīzi katrā dienesta vietā, lai noteiktu, vai tie ir līdzvērtīgi apstākļiem Savienībā. Tādējādi PDA atjaunināšanas mērķis ir nodrošināt, lai katru gadu piemaksas summa atbilstu attiecīgās nodarbinātības vietas dzīves apstākļiem. Šajā ziņā liela nozīme ir visai delegāciju sniegtajai informācijai, kā arī apspriešanās mehānisma respektēšanai, lai iepazītu realitāti uz vietas katrā dienesta vietā un varētu ņemt vērā apstākļu maiņu. Turklāt ir jāsalīdzina rezultāti attiecībā uz dzīves apstākļiem citos līdzīgos reģionos, dzīves apstākļiem Savienībā, kā arī apstākļiem kopumā, lai nodrošinātu zināmu precizitāti un saskaņotību. PDA noteikšanas procedūrā pieļautie pārkāpumi, proti, konsultāciju nerīkošana un ziņojumu nesagatavošana minētās procedūras otrā un trešā posma beigās, ietekmē delegācijas Ganā faktiskās situācijas novērtējumu, kā arī tās novērtējumu salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu.

59 Tādējādi, bez nepieciešamības pārbaudīt citus prasītāju minētos pamatus, 2015. gada marta paziņojumi par prasītāju algu, ciktāl ar tiem delegācijā Ganā nodarbinātajiem ierēdņiem un darbiniekiem ir piemērota jauna PDA likme, kas tika noteikta ar 2015. gada 23. februāra lēmumu, ir jāatceļ procesuālo noteikumu pārkāpuma dēļ, kas padara pēdējo minēto lēmumu par prettiesisku.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā EĀDD nolēmums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāju prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta)

nospriež:

1) Atcelt *David Martinez De Prins* un citu Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) ierēdņu un darbinieku, kuru vārdi ir norādīti EĀDD izveidotajā pielikumā, paziņojumus par algu par 2015. gada martu tiktāl, ciktāl šajos paziņojumos tiek piemērots EĀDD 2015. gada 23. februāra lēmums, ar ko no 2015. gada 1. janvāra samazina piemaksu par dzīves apstākļiem, kuru izmaksā Eiropas Savienības personālam, kas nodarbināts Ganā.

2) Pārējā daļā prasību noraidīt.

3) EĀDD atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 14. decembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
D. Gratsias